

Νάξος, 29 Μαρτίου 2017

Προβολή επιλεγμένων ταινιών από το 19^ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης.

Την Πέμπτη 4 και την Παρασκευή 5 Μαΐου, από τις 8 μ.μ., στην αίθουσα της πρώην Σχολής Ουρσουλινών.

Πρώτη ημέρα: Πέμπτη 4 Μαΐου

Village Potemkin, του Δομήνικου Ιγνατιάδη

Ο Δομήνικος, πρώην χρήστης ουσιών, περιπλανώμενος σε μια Αθήνα που καταρρέει, με ένα ποδήλατο και μια κάμερα Go-Pro®, συναντά ανθρώπους που κάνουν το ίδιο με εκείνον – μένουν καθαροί από ουσίες και ζουν γεμάτοι συνείδηση. Η χαρά του πτώματος, η κατάρρευση, η αποδοχή του προβλήματος, η ανάρρωση. «Καθαροί» πια, μαρτυρούν την πορεία τους προς την αυτογνωσία και τον επαναπροσδιορισμό των αξιών και της αντίληψής τους για τη ζωή.

Portolago – φαντάσματα στο Αιγαίο, της Ιωάννας Ασμενιάδου

Αεροναύσταθμος, αμυντικές εγκαταστάσεις, πυροβολαρχίες και μια ολόκληρη νέα πόλη είναι λίγα από τα έργα που έκαναν οι Ιταλοί στην Λέρο την περίοδο του Μεσοπολέμου. Ένα νησάκι με 7.500 Έλληνες κατοίκους φιλοξένησε έκτοτε περισσότερους από 100.000 ανθρώπους στις εγκαταστάσεις αυτές. Στρατιώτες, έφηβοι, ψυχικά ασθενείς, πολιτικοί κρατούμενοι, πρόσφυγες και μετανάστες άφησαν τα σημάδια τους στον τόπο.

Μέρες της λίμνης, της Πανδώρας Μουρίκη

Εμείς, η κοινωνία των ανθρώπων, έχουμε συνηθίσει να λέμε: «εμείς και η Φύση». Μήπως όμως είμαστε ένα με την Φύση κι όχι δίπλα ή απέναντι; Το ντοκιμαντέρ αυτό, που εξελίσσεται στη λίμνη Κερκίνη, προσεγγίζει την κοινή πορεία του οικοσυστήματος και των κατοίκων των παραλίμνιων χωριών. Ο Παναγιώτης Χατζηγιαννίδης γεννήθηκε, ζει κι εργάζεται στην Κερκίνη. Παρακολουθούμε τη ματιά του, τις αντιδράσεις τις δικές του και της κοινωνίας, τα διαφορετικά πρόσωπα της λίμνης που το χειμώνα χάνει το νερό της και την άνοιξη γεμίζει, τα πουλιά, τα φυτά και τα δέντρα, τους ανθρώπους, σ' ένα αέναο σμίξιμο, οδυνηρό αλλά κι ευεργετικό.

Δεύτερη ημέρα: Παρασκευή 5 Μαΐου

Πεθαίνοντας στο γέλιο, του Στέλιου Κούλογλου

Τέσσερις παράλληλες ιστορίες με θέμα το χιούμορ σαν όπλο για πολιτική δράση. Οι διάσημοι Yesmen οργανώνουν την πρώτη μεγάλη φάρσα μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο. Ο Μάρτιν Σόνεμπορν, κωμικός και ευρωβουλευτής, πρωτοτυπεί για να σώσει την Ελλάδα. Οι Flashmob διακόπτουν εκδηλώσεις με το χαμόγελο στα χείλη. Και κάποιοι πεθαίνουν κυριολεκτικά από το γέλιο. Στην τελευταία συνέντευξη πριν τη δολοφονία του, ο διευθυντής του *Charlie Hebdo* προβλέπει ότι μόνο η βία των ισλαμιστών μπορεί να σκοτώσει το χιούμορ. Μια τραγωδία ανάμεσα σε τρεις κωμωδίες.

Η μεγάλη ουτοπία, του Φώτου Λαμπρινού

1917-2017: Ένας αιώνας από την Οκτωβριανή Επανάσταση. Το μεγάλο όραμα που συνεπήρε εκατομμύρια ανθρώπους σ' όλο τον πλανήτη, γέννησε μεγάλες ελπίδες, όνειρα, οράματα και μαζί εξεγέρσεις, πολέμους, καταστροφές, που σημάδεψαν ανεξίτηλα ολόκληρο τον εικοστό αιώνα. Έναν αιώνα που έζησε τη μεγαλύτερη ουτοπία που γέννησε ποτέ η ανθρωπότητα. Η ταινία αφηγείται την πρώτη κρίσιμη διαδρομή (1917-1934) αυτού του οράματος στη χώρα που γεννήθηκε, τη Σοβιετική Ένωση, ανατρέποντας πολλά από τα μέχρι σήμερα γνωστά στερεότυπα.

[Δείτε το επίσημο τρέιλερ του Φεστιβάλ εδώ: youtu.be/kN8dG3zeU0U](https://youtu.be/kN8dG3zeU0U)